

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

адреса юридична: вул. Капітана Володимира Кісельова, 1, м. Полтава, 36000, адреса для листування: вул. Капітана Володимира Кісельова, 1, м. Полтава, 36607, тел. (0532) 61 04 21, E-mail inbox@pl.arbitr.gov.ua, <https://pl.arbitr.gov.ua/sud5018/>

Код ЄДРПОУ 03500004

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

17.12.2025 Справа № 917/1923/25

за позовною заявою ОСОБА_1 , АДРЕСА_1

до Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України», 39600, Полтавська область, м.Кременчук, вул. Театральна, 34, офіс 37

III особа ОСОБА_2 (АДРЕСА_2 , РНОКПП НОМЕР_1)

про визнання недійсним та скасування рішення

Суддя Кльопов І.Г.

Секретар судового засідання Назаренко Я.А.

Представники сторін згідно протоколу судового засідання

Обставини справи: ОСОБА_1 звернувся до Господарського суду Полтавської області з позовною заявою до Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України», в якій просить суд визнати недійсним та скасувати рішення Ради Федерації Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України», які оформлені Протоколом №5/25 (ідентифікаційний код юридичної особи: 14282640) від 07.10.2025.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 16.10.2025 суд ухвалив прийняти позовну заяву до розгляду і відкрити провадження у справі; справу розглядати в порядку загального позовного провадження, призначено підготовче засідання у справі на 23.10.2025.

Відповідач відзив на позов не надав.

Згідно з ч. 8 ст. 165 Господарського процесуального кодексу України (далі - ГПК України) відзив подається в строк, встановлений судом, який не може бути меншим п`ятнадцяти днів з дня вручення ухвали про відкриття провадження у справі. Згідно із ст. 118 ГПК України право на вчинення процесуальних дій втрачається із закінченням встановленого законом або призначеного судом строку.

Відповідно до ч. 9 ст. 165 ГПК України у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними матеріалами.

При цьому, суд приймає до уваги, що відповідно до ч. 2 ст. 178 ГПК України у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин суд має право вирішити спір за наявними матеріалами справи.

За таких обставин, приймаючи до уваги, що відповідач у строк, встановлений ч. 1 ст. 251 ГПК України та ухвалою суду про відкриття провадження у даній справі не подав до суду відзиву на позов, а відтак не скористався наданими йому процесуальними правами, справа може бути розглянута за наявними у ній документами з урахуванням згаданого вище приписів ч. 9 ст. 165 ГПК України та ч. 2 ст. 178 ГПК України.

22.10.2025 до суду надійшло клопотання відповідача про розгляд справи за відсутності відповідача. У вирішенні питання щодо задоволення позову, покладається на розсуд суду.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 23.10.2025 суд залучив до участі у справі у якості третьої особи без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача ОСОБА_2 (АДРЕСА_2 , РНОКПП НОМЕР_1).

07.11.2025 за вхід. № 14268 від третьої особи без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача надійшли пояснення щодо позову або відзиву, де ОСОБА_2 заперечує проти задоволення позову ОСОБА_1

10.11.2025 за вхід. № 14409 від позивача надійшли пояснення на пояснення третьої особи без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача. Позивач підтримує позовні вимоги у повному обсязі.

Ухвалою господарського суду Полтавської області від 11.11.2025 суд ухвалив закрити підготовче провадження у справі та призначити її до судового розгляду по суті на 25.11.2025.

25.11.2025 від третьої особи без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача надійшли додаткові пояснення з урахуванням пояснень позивача від 10.11.2025, де ОСОБА_2 заперечує проти задоволення позову ОСОБА_1 та просить врахувати дані додаткові пояснення при розгляді та прийнятті судом рішення у справі № 917/1923/25.

02.12.2025 від позивача надійшло клопотання про поновлення строку та долучення доказів

Під час розгляду справи по суті судом були досліджені всі письмові докази, що містяться в матеріалах справи.

У судовому засіданні 17.12.2025 суд проголосив вступну та резолютивну частини рішення згідно з ч. 6 ст. 233, ст. 240 ГПК України.

Розглянувши матеріали справи, суд встановив:

Згідно відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, ВСЕУКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ "ФЕДЕРАЦІЯ ХОКЕЮ УКРАЇНИ" (далі -Федерація) зареєстрована 10.05.1999, за організаційно-правовою формою є громадською організацією.

Відомості про керівника юридичної особи та про інших осіб, які можуть вчиняти дії від імені юридичної особи: керівник МАЗУР СЕРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ. Представник: БУТКЕВИЧ ОЛЕКСАНДР ВІКТОРОВИЧ. Повноваження: вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо. Наявність обмежень: ЗГІДНО ЗІ СТАТУТОМ. Повноваження: Подавати документи для державної реєстрації від імені юридичної особи.

Чинний статут Федерації, що затверджений щорічним Конгресом Федерації (протокол від 22.12.2021) містить наступні положення, які потребують уваги при розгляді даного спору:

Стаття 1. Правова форма, повноваження, правовий статус:

1. Всеукраїнська громадська організація «Федерація хокею України» є неприбутковою громадською організацією фізкультурно-спортивної спрямованості із всеукраїнським статусом, створеною для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення спортивних, соціальних, економічних та інших інтересів її членів, сприяння розвитку та популяризації хокею з шайбою (далі -хокей) в Україні.

2. Правовою основою діяльності Федерації є Конституція України, закону України «Про громадські об'єднання», «Про фізичну культуру і спорт», інші закони України, укази Президента України, нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти України, цей Статут, статут та регламентні документи міжнародної федерації хокею на льоду (ІНФ) (далі-міжнародна федерація хокею (ІНФ)), регламентні документи та рішення загального характеру, що ухвалюються органами Федерації у межах статутних повноважень і є обов'язковими для всіх її членів.

10. Відповідно до законодавства України Федерація є юридичною особою, дії якої поширюються на всю територію України. Федерація для виконання своєї статутної мети (цілей) та статутних завдань має право від свого імені укладати угоди, набувати майнові та особисті немайнові права, мати обов'язки, бути позивачем та відповідачем у суді, господарському суді, третейському суді, право володіти, користуватися і розпоряджатися коштами, та іншим майном, яке відповідно до закону передане Федерації її членами або державою, набуте як членські внески, пожертвоване громадянами, підприємствами, установами та організаціями, набуте в результаті господарської діяльності Федерації, господарської діяльності створених нею юридичних осіб (товариств, підприємств), а також майном, придбаним за рахунок власних коштів, тимчасово наданим у користування (крім розпорядження) чи га інших підставах, не заборонних законом.

Стаття 4. Членство:

1. Федерація будується на засадах індивідуального членства.

2. Членами Федерації можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, які досягли 14 років, за умов, що їх діяльність пов'язана з хокеєм і ці особи визнають та дотримуються Статуту Федерації, повністю поділяють мету (цілі) та статутні напрями (завдання) Федерації, бажають сприяти її діяльності. Члени Федерації беруть участь у її діяльності через відокремлені підрозділи Федерації.

Стаття 5. Порядок надання та припинення членства у Федерації

1. Прийом у члени Федерації здійснюється на підставі особистої письмової заяви відповідно до порядку, встановленого Положенням про членство у Федерації, затвердженим Радою Федерації (далі- Положення про членство у Федерації).

2. Членство надається особі за умови, що її діяльність пов'язана з хокеєм і ця особа визнає і дотримується Статуту Федерації, повністю поділяє мету (цілі) та статутні напрями (завдання) Федерації, бажає сприяти її діяльності. Особа, яка має намір стати членом федерації, надсилає на адресу Федерації письмову заяву про надання членства. Рішення про надання членства ухвалює Виконком Федерації.

Стаття 6. Права та обов'язки членів Федерації:

1. Член Федерації має право брати безпосередню участь у діяльності Федерації, а саме, зокрема:

1) балотуватися до будь-якого виборного органу Федерації (особи, які не є членами Федерації не мають права балотуватися на будь-яку виборну посаду, в тому числі не можуть бути делегатами Конгресу Федерації), крім винятків, передбачених цим Статутом;

- 2) отримувати повну і достовірну інформацію про діяльність Федерації;
- 3) вносити пропозиції щодо удосконалення роботи керівних та виконавчих органів Федерації;
- 4) вільно викладати свої погляди і обговорювати будь-які питання діяльності Федерації та ухвалення рішення статутними органами Федерації;
- 5) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність керівних органів Федерації. Усі керівні органи і керівні особи Федерації та її відокремлені підрозділи зобов'язані розглянути пропозиції, заяви, скарги, апеляції членів Федерації у порядку та строки, визначені цим Статутом;
- 6) брати участь в обговореннях органами Федерації своєї діяльності або пропозиції, заяв, скарг, апеляції.

Стаття 8 Організаційний устрій

1. Федерація самостійно визначає свою організаційну структуру, форми та методи діяльності, керуючись законодавством України та цим Статутом.

Стаття 9. Відокремлені підрозділи

1. Федерація може утворювати в установленому законодавством порядку відокремлені підрозділи.
2. Відокремлені підрозділи Федерації не є юридичними особами.
3. Відокремлені підрозділи Федерації утворюються та здійснюють свою діяльність на основі цього Статуту.
6. Органом управління відокремленого підрозділу є загальні збори членів Федерації, які закріплені за відповідним відокремленим підрозділом. Керівною особою відокремленого підрозділу Федерації є керівник відокремленого підрозділу, який призначається Радою Федерації за поданням президента Федерації на термі чотири роки і діє на підставі виданої Федерацією довіреності. Контрольним органом відокремленого підрозділу Федерації є Ревізор.

Стаття 10. Органи управління Федерації

1. Керівними органами (органами управління) Федерації є: Конгрес Федерації, президент та Рада Федерації. Керівником Федерації є президент. Керівні органи Федерації мають право приймати рішення з будь-яких питань діяльності Федерації, віднесених до їх компетенції.

Стаття 11. Конгрес Федерації

1. Вищим органом управління Федерації є Конгрес Федерації.
2. Генеральний Конгрес, який є звітно-виборним, проводиться один раз у чотири роки.
5. Питаннями, що належать до виключної компетенції Генерального Конгресу Федерації, зокрема, є:
 - 1) обрання президента Федерації;
 - 2) визначення чисельного складу та обрання членів Ради Федерації і Комісії внутрішнього аудиту.

Стаття 14. Рада Федерації, термін її повноважень

1. Рада Федерації є керівним органом Федерації, що підконтрольна та підзвітна Конгресу і є створюється для виконання статутних завдань Федерації у період між Конгресами.

2. До складу Ради Федерації за посадою входять президент, виконавчий директор, а також інші особи, що обрані безпосередньо Генеральним Конгресом. До складу Ради Федерації не можуть входити більше одного представника від відокремленого підрозділу Федерації.

Стаття 15. Повноваження Ради Федерації

1. Рада Федерації має право ухвалювати рішення з усіх питань, що не належать до виключної компетенції Конгресу Федерації.

2. У винятковому випадку Рада Федерації може ухвалити рішення з питання. Що належить до виключної компетенції Конгресу, однак таке рішення буде предметом Ратифікації Конгресу. Якщо таке рішення не підтверджується Конгресом, то воно скасовується.

3. Рада Федерації має такі повноваження, зокрема:

2) ухвалення рішень з усіх питань, не визначених чи не врегульованих цим Статутом;

8) призначення та звільнення з посад голів відокремлених підрозділів Федерації за поданням президента Федерації;

9) призначення та звільнення з посади виконавчого директора за поданням президента Федерації.

Стаття 16. Засідання Ради Федерації. Ухвалення рішень, протокол

1. Рада Федерації збирається на свої засідання не менше чотирьох разів на календарний рік. Президент скликає та є головою на засіданні Ради Федерації. За відсутності президента на засіданні Ради Федерації головує особа, визначена та уповноважена президентом.

2. На вимогу 1/3 членів Ради Федерації президент зобов'язаний скликати засідання Ради Федерації протягом двох тижнів від дати такої вимоги.

3. Засідання Ради Федерації має кворум, якщо на ньому присутня проста більшість від загальної кількості членів. Під час голосування, за умови рівної кількості голосів, вирішальний голос має головуючий. Голосування є відкритим, а вибори-таємними, якщо Рада Федерації не ухвалить іншого рішення.

4. Рішення ухвалюються простою більшістю голосів присутніх членів Ради Федерації за наявності кворуму.

5. Рішення Ради Федерації набуває чинності з моменту його ухвалення, якщо на засіданні не ухвалено інше рішення.

6. На засіданні Ради Федерації ведеться офіційний протокол. Протокол надається всім членам Ради Федерації перед наступним засіданням. Ухвалені рішення в триденний термін розміщуються на офіційній Інтернет-сторінці Федерації.

7. У випадку прямої неможливості скликання засідання Ради Федерації у визначений президентом термін, рішення можуть ухвалюватися із застосуванням засобів відео-, електронного та телефонного зв'язку.

Стаття 18. Президент Федерації. Повноваження та обов'язки

1. Президентом Федерації може бути обрана будь-яка дієздатна особа, яка є членом Федерації, і чий вік менше 75 років.

4. Президент Федерації обирається терміном на чотири роки.

5. Президент Федерації головує на всіх Конгресах та засіданнях Ради Федерації та Виконкому Федерації

6. Президент Федерації має невід'ємні права та обов'язки, зокрема:

1) особисто керує діяльністю Федерації, забезпечує незалежність Федерації, права і свободи її членів, забезпечує ухвалення всіх рішень, положень та правил із дотриманням законодавства та цього Статуту;

4) на час своєї відсутності призначає особу, яка буде виконувати обов'язки президента Федерації;

5) на визначений ним термін призначає віце-президентів, визначає коло їх повноважень, звільняє їх із займаних посад;

6) має виключне право пропонувати Раді Федерації кандидатуру для призначення виконавчим директором Федерації, а також виключне право пропонувати Раді Федерації звільнити виконавчого директора із Займаної посади;

7) пропонує Раді Федерації кандидатури для призначення на посади голів відокремлених підрозділів та звільнення голів відокремлених підрозділів із займаної посади; 11) видає розпорядження, накази та інші документи, обов'язкові для підпорядкованих йому органів, відокремлених підрозділів та посадових осіб.

7. Якщо президент припиняє виконання своїх обов'язків або не має змоги їх виконувати, Рада Федерації має право призначити із числа віце-президентів виконувача обов'язків президента Федерації, але тільки на термін, не довший ніж до наступного Генерального Конгресу.

Стаття 19. Віце-президенти. Повноваження та обов'язки

1. Віце-президенти призначаються на посади та звільняються з посад на підставі письмового розпорядження президента Федерації. Термін повноважень віце-президентів визначається президентом Федерації у письмовому розпорядженні про їх призначення.

Стаття 21. Виконавчий директор. Повноваження та обов'язки

1. Виконавчий директор Федерації є посадовою особою оперативного управління, який призначається на посаду та звільняється з посади Радою Федерації за поданням президента Федерації.

2. Виконавчий директор має, зокрема, такі повноваження:

1) представництво Федерації в частині, делегованій президентом Федерації.

Згідно рішення президента Федерації хокею України Мазура С.В. «Про скликання засідання Ради Федерації» від 30.09.2025 р. №12/2025 вирішено:

1. Відповідно до Статуту Федерації хокею України, на підставі достатньої кількості звернень з вимогою від членів Ради Федерації, та керуючись статтею 16, пунктом 2 Статуту Федерації скликати засідання Ради Федерації 07 жовтня 2025 року о 14:00 у м. Кременчук, вулиця Ігоря Сердюка, 1.

2. З огляду на важливість питань, що виносяться на засідання Ради Федерації, а також у зв'язку з проведенням церемонії відкриття чемпіонату України, провести засідання Ради Федерації у форматі особистої присутності членів Ради Федерації.

3. Доручити виконавчому директору Буткевичу Олександру забезпечити інформування всіх членів Ради Федерації про дату, місце та час початку засідання, а також порядок денний.

В матеріалах справи міститься лист за підписом виконавчого директора Олександра Буткевича від 01.10.2025 №374/2/2025, який адресований членам Ради Федерації, яким повідомляється про засідання Ради Федерації 07 жовтня 2025 року о 14:00 у м. Кременчук, вулиця Ігоря Сердюка, 1.

Згідно протоколу засідання Ради Федерації №6-09/25 від 07.10.2025, встановлено присутність 4-х членів Федерації. Встановлено, що оскільки Засідання Ради Федерації немає кворуму, таке засідання вважається як таке, що не відбулося.

Листом «Щодо проведення засідання Ради Федерації хокею України», за підписом виконавчого директора Олександра Буткевича, повідомлено всі компетентні органи, що відповідно до статті 16, пункту 2 Статуту Федерації хокею України, на підставі достатньої кількості звернень від членів Ради Федерації та рішення Президента Федерації № 12/2025 від 30 вересня 2025 року, було скликано засідання Ради Федерації на 07 жовтня 2025 року о 14:00 за місцем реєстрації Федерації м. Кременчук, вул. Ігоря Сердюка, 1. Засідання Ради Федерації не відбулося, оскільки до складу Ради входять 24 особи, а на засіданні були присутні лише 4 члени. Відповідно, засідання не мало кворуму та вважається таким, що не відбулося. Інший формат проведення засідання Ради Федерації, окрім формату особистої присутності членів Ради, не передбачався. Як виконавчий директор Федерації, я забезпечив належне інформування всіх членів Ради Федерації про дату, місце та час початку засідання шляхом направлення відповідних повідомлень електронною поштою на офіційні електронні адреси членів Ради.

В той же час, 07.10.2025 в режимі відеоконференції в додатку Zoom відбулось засідання Федерації, внаслідок чого складено протокол засідання Ради Федерації №5/25 від 07.10.2025.

Згідно протоколу присутні 15 членів Ради Федерації: Бушан А.П., Буценко К.Л., Гайда Р.Д., Грищенко Є.В., Зімін Є.І., Кирєєв І.А., Мандзій С.В., Романюк М.С., Сисюк В.М., Сопіт О.С., Таратута К.П., Слатвицька О.С., Шахрайчук В.В., Юдін О.Г., Ярема Р.В.

Запрошені особи без права голосу: Гріщев Ф.І.

Визначений наступний порядок денний:

1. Про обрання Головуючого та секретаря засідання Ради Федерації та про уповноваження Головуючого та секретаря на підписання протоколу.
2. Про призначення Віце-Президента Федерації.
3. Про припинення повноважень Президента Федерації та призначення виконуючого обов'язки Президента Федерації.
4. Про призначення керівників Відокремлених підрозділів Федерації.
5. Про виключення та включення відомості про особу, яка має право представляти громадське об'єднання у правовідносинах з державою та іншими особами і вчиняти дії від імені громадського об'єднання без додаткового уповноваження.
6. Про призначення Виконавчого директора Федерації.

7. Про визначення особи, яка має право представляти Федерацію для здійснення реєстраційних дій.

Прийнято такі рішення з порядку денного:

1. Обрати головою на засіданні Ради Федерації Сопіта Олександра Степановича, а секретарем-Бущана Андрія Петровича, та уповноважити головуючого і секретаря на засіданні Ради Федерації підписати протокол.

2. Призначити Грищева Федора Івановича на посаду Віце-президента Федерації.

3. Припинити повноваження Президента Федерації Мазура Сергія Володимировича та призначити Грищева Федора Івановича на посаду виконуючого обов'язки Президента Федерації до проведення наступного Генерального Конгресу.

4. Призначити керівниками відокремлених підрозділів наступних членів Федерації: - Давидюка Володимира Володимировича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Вінницькій області; - Павловича Григорія Григоровича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Волинській області; - Таратуту Костянтина Петровича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Дніпропетровській області; - Ябрика Василя Васильовича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Закарпатській області; - Юдіна Олега Георгійовича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Запорізькій області; - Гайду Руслана Дмитровича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Івано-Франківській області; - Єфімова Олександра Олеговича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у місті Києві; - Левченка Сергія Олександровича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Київській області; - Дмитрієва Юрія Михайловича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Кіровоградській області; - Єдапіна Ігоря Олександровича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Луганській області; - Романюка Миколу Степановича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Львівській області; - Коваленка Олексія Валерійовича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Миколаївській області; - Тютюнник Наталію Анатоліївну призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Одеській області; - Стасюка Валерія Леонідовича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Рівненській області; - Сілюченка Володимира Івановича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Сумській області; - Легачева Павла Костянтиновича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Харківській області; - Грищенко Володимира Акимовича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Херсонській області; - ОСОБА_3 призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Хмельницькій області; - Бакрадзе Артура Вахтанговича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Черкаській області; - Кіреєва Ігоря Анатолійовича призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Чернівецькій області; - ОСОБА_4 призначено керівником Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Чернігівській області.

5. Виключити відомості про ОСОБА_5 як особу, уповноважену представляти громадське об'єднання у правовідносинах з державою та іншими особами і вчиняти дії від імені громадського об'єднання без додаткового уповноваження, та включення відомостей про ОСОБА_6 як особу, яка має право представляти громадське об'єднання у правовідносинах з державою та іншими особами і вчиняти дії від імені громадського об'єднання без додаткового уповноваження.

6. Призначити ОСОБА_6 на посаду Виконавчого директора Федерації.

В протоколі №5/25 засідання Ради Федерації зазначено про проведення аудіо та відеозапису, який не був наданий учасниками у справі.

В матеріалах справи наявний реєстр осіб, які брали участь в засіданні Ради Федерації. Оскаржуваний протокол та реєстр осіб підписаний головою О.С.Сопіт та секретарем на засіданні Ради Федерації А.П. Бушан.

Позивач звертає увагу, що всупереч п. 7 статті 16 Статуту, прийняті рішення що, оформлені протоколом засідання Ради Федерації №5/25 від 07.10.2025, в режимі відеоконференції в додатку Zoom суперечать рішенню президента Федерації Мазура С.В. про скликання засідання Ради Федерації в форматі особистої присутності членів Ради Федерації. Позивач стверджує, що не був повідомлений про проведення засідання в режимі відеоконференції в додатку Zoom, запрошення приєднатись до даної відеоконференції не надсились.

Зазначає про порушення положень Статуту Федерації:

- пункт 1 статті 19, а саме: відсутність письмових розпоряджень президента Федерації про призначення ОСОБА_2 на посаду віце-президента;

- підпункт 1 пункту 5 статті 11, пункт 7 статті 18, а саме: Рада Федерації вийшла за межі своєї компетенції, приймаючи рішення про припинення повноважень Президента Федерації та призначення виконуючого обов'язки президента Федерації, та втрутилась до виключної компетенції Генерального Конгресу Федерації Мазур С.В. не припиняв виконання своїх обов'язків та мав змогу їх виконувати. Виконуючим обов'язки президента Федерації було призначено не чинного віце-президента Олександра Годинюка, а ОСОБА_2 .

- підпункт 8 пункту 3 статті 15, а саме: президент Федерації жодних подань про призначення зазначених у оскаржуваному протоколі осіб керівниками Відокремлених підрозділів Федерації не подавав. Також не було звільнено з посад голів відокремлених підрозділів Федерації, які займають дані посади на даний час.

- підпункт 9 пункту 3 статті 15, підпункт 6 пункту 6 статті 18 а саме: президент Федерації ОСОБА_1 подання про звільнення та про призначення виконавчого директора не подавав.

Вважаючи свої права порушеними, позивач звернувся до суду з цим позовом.

Норми права, з яких виходить господарський суд при прийнятті рішення та висновки господарського суду за результатами вирішення спору.

Відповідно до статті 15 Цивільного кодексу України (в подальшому - ЦК України) кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання. Кожна особа має право на захист свого інтересу, який не суперечить загальним засадам цивільного законодавства.

Під порушенням слід розуміти такий стан суб'єктивного права, за якого воно зазнало протиправного впливу з боку правопорушника, внаслідок чого суб'єктивне право особи зменшилося або зникло як таке, порушення права пов'язано з позбавленням можливості здійснити, реалізувати своє право повністю або частково.

Захист, відновлення порушеного або оспорюваного права чи охоронюваного законом інтересу відбувається, в тому числі, шляхом звернення з позовом до суду (частина перша статті 16 ЦК України).

Способи захисту цивільних прав та інтересів можуть бути: 1) визнання права; 2) визнання правочину недійсним; 3) припинення дії, яка порушує право; 4) відновлення становища, яке існувало до порушення; 5) примусове виконання обов'язку в натурі; 6) зміна правовідношення; 7) припинення правовідношення; 8) відшкодування збитків та інші способи відшкодування майнової шкоди; 9) відшкодування моральної (немайнової) шкоди; 10) визнання незаконними рішення, дій чи бездіяльності органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб. Суд може захистити цивільне право або інтерес іншим способом, що встановлений договором або законом чи судом у визначених законом випадках (ч. 2 ст. 16 ЦК України).

Наведена позиція ґрунтується на тому, що під захистом права розуміється державно-примусова діяльність, спрямована на відновлення порушеного права суб'єкта правовідносин та забезпечення виконання юридичного обов'язку зобов'язаною стороною, внаслідок чого реально відбудеться припинення порушення (чи оспорювання) прав цього суб'єкта, він компенсує витрати, що виникли у зв'язку з порушенням його прав, або в інший спосіб нівелює негативні наслідки порушення його прав.

Позивачем є особа, яка подала позов про захист порушеного чи оспорюваного права або охоронюваного законом інтересу. Водночас позивач самостійно визначає і обґрунтовує в позовній заяві у чому саме полягає порушення його прав та інтересів, а суд перевіряє ці доводи, і в залежності від встановленого вирішує питання про наявність чи відсутність підстав для правового захисту, при цьому застосування конкретного способу захисту цивільного права залежить як від змісту суб'єктивного права, за захистом якого звернулася особа, так і від характеру його порушення.

Чинне законодавство визначає об'єктом захисту порушене, невизнане або оспорюване право чи цивільний інтерес. Порушення права пов'язано із позбавленням його володільця можливості здійснити (реалізувати) своє право повністю або частково. При оспорюванні або невизнанні права виникає невизначеність у праві, спричинена поведінкою іншої особи.

Отже, порушення, невизнання або оспорювання суб'єктивного права є підставою для звернення особи за захистом цього права із застосуванням відповідного способу захисту.

Вирішуючи спір, суд повинен надати об'єктивну оцінку наявності порушеного права чи інтересу на момент звернення до господарського суду, а також визначити, чи відповідає обраний позивачем спосіб захисту порушеного права тим, що передбачені законодавством, та чи забезпечить такий спосіб захисту відновлення порушеного права.

Крім того, суди мають виходити із того, що обраний позивачем спосіб захисту цивільних прав має бути не тільки ефективним, а й відповідати правовій природі тих правовідносин, що виникли між сторонами, та має бути спрямований на захист порушеного права.

Враховуючи вищевикладене, виходячи із приписів статті 4 Господарського процесуального кодексу України, статей 15, 16 Цивільного кодексу України, можливість задоволення позовних вимог перебуває у залежності від наявності (доведеності) наступної сукупності умов: наявність у позивача певного суб'єктивного права або інтересу, порушення такого суб'єктивного права (інтересу) з боку відповідача та належність (адекватність встановленому порушенню) обраного способу судового захисту. Відсутність (недоведеність) будь-якого з означених елементів унеможливує задоволення позовних вимог.

Відповідно до ст. 314 Цивільного кодексу України фізичні особи мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації. Належність чи неналежність фізичної

особи до політичної партії або громадської організації не є підставою для обмеження її прав, надання їй пільг чи переваг.

Юридичною особою є організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку. Юридична особа наділяється цивільною правоздатністю і дієздатністю, може бути позивачем та відповідачем у суді (ст.80 ЦК України).

Юридична особа набуває цивільних прав та обов'язків і здійснює їх через свої органи, які діють відповідно до установчих документів та закону. Порядок створення органів юридичної особи встановлюється установчими документами та законом. (частина перша статті 92 Цивільного кодексу України).

Правові та організаційні засади реалізації права на свободу об'єднання, гарантованого Конституцією України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, порядок утворення, реєстрації, діяльності та припинення громадських об'єднань регулює Закон України «Про громадські об'єднання», який є спеціальним нормативним актом і застосовується до спірних правовідносин.

Частиною 1 ст. 1 Закону України «Про громадські об'єднання» закріплено, що громадське об'єднання - це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів.

За положеннями ч. 2, 3 ст. 1 Закону України «Про громадські об'єднання» громадське об'єднання за організаційно-правовою формою утворюється як громадська організація або громадська спілка. Громадська організація - це громадське об'єднання, засновниками та членами (учасниками) якого є фізичні особи.

Громадське об'єднання може здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи або без такого статусу. Громадське об'єднання зі статусом юридичної особи є непідприємницьким товариством, основною метою якого не є одержання прибутку (ч.5 статті 1 Закону України «Про громадські об'єднання»)

Згідно з ч. 1 ст. 3 Закону України «Про громадські об'єднання» громадські об'єднання утворюються і діють на принципах: 1) добровільності; 2) самоврядності; 3) вільного вибору території діяльності; 4) рівності перед законом; 5) відсутності майнового інтересу їх членів (учасників); 6) прозорості, відкритості та публічності.

Засновниками громадської організації можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, які досягли 18 років, а молодіжної та дитячої громадської організації - 14 років (ч.1 ст.7 Закону України «Про громадські об'єднання»).

Згідно з ч. 1 ст. 8 Закону України «Про громадські об'єднання» членами (учасниками) громадської організації, крім молодіжної та дитячої, можуть бути особи, визначені частиною першою статті 7 цього Закону, які досягли 14 років.

Статтею 11 Закону України «Про громадські об'єднання» визначено, що статут громадського об'єднання має містити відомості про: 1) найменування громадського об'єднання та за наявності - скорочене найменування; 2) мету (цілі) та напрями його діяльності; 3) порядок набуття і припинення членства (участі) у громадському об'єднанні, права та обов'язки його членів (учасників); 4) повноваження керівника, вищого органу управління, інших органів управління (далі керівні органи) громадського об'єднання, порядок їх формування та зміни складу, термін повноважень, а також порядок визначення особи, уповноваженої представляти громадське об'єднання, та її заміни (для громадських об'єднань, що не мають статусу юридичної особи); 5) періодичність засідань і процедуру прийняття рішень керівними органами громадського

об'єднання, у тому числі шляхом використання засобів зв'язку; 6) порядок звітування керівних органів громадського об'єднання перед його членами (учасниками); 7) порядок оскарження рішень, дій, бездіяльності керівних органів громадського об'єднання та розгляду скарг; 8) джерела надходження і порядок використання коштів та іншого майна громадського об'єднання; 9) порядок створення, діяльності та припинення діяльності відокремлених підрозділів громадського об'єднання (у разі їх створення громадським об'єднанням, яке має намір здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи); 10) порядок внесення змін до статуту; 11) порядок прийняття рішення щодо саморозпуску або реорганізації громадського об'єднання, а також щодо використання його коштів та іншого майна, що залишилися після саморозпуску, - для громадського об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи.

Громадське об'єднання, зареєстроване в установленому законом порядку, може мати всеукраїнський статус за наявності у нього відокремлених підрозділів у більшості адміністративно-територіальних одиниць, зазначених у частині другій статті 133 Конституції України, і якщо таке громадське об'єднання підтвердило такий статус у порядку, встановленому Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань" (ч.1 ст. 19 Закону України «Про громадські об'єднання»).

Рішення загальних зборів учасників (акціонерів, членів) та інших органів юридичної особи не є правочинами у розумінні статті 202 Цивільного кодексу України. До цих рішень не можуть застосовуватися положення статей 203 та 215 Цивільного кодексу України, які визначають підстави недійсності правочину, і, відповідно, правові наслідки недійсності правочину за статтею 216 Цивільного кодексу України.

Зазначені рішення є актами ненормативного характеру (індивідуальними актами), тобто офіційними письмовими документами, що породжують певні правові наслідки, які спрямовані на регулювання господарських відносин і мають обов'язковий характер для суб'єктів цих відносин.

Стосовно порядку скликання та проведення засідання Ради Федерації в режимі відеоконференції в додатку Zoom.

Як вбачається з матеріалів справи, станом на момент прийняття оскаржуваних рішень, оформлених протоколом засідання Ради Федерації №5/25 від 07.10.2025, Позивач є членом Федерації та діючим президентом Федерації.

Рада Федерації є керівним органом Федерації, що підконтрольна та підзвітна Конгресу і створюється для виконання статутних завдань Федерації у період між Конгресами (п.1 ст.14 Статуту).

Статутом врегульовано (п.1 ст.16), Президент скликає та є головою на засіданні Ради Федерації. За відсутності президента на засіданні Ради Федерації головує особа, визначена та уповноважена президентом.

Згідно п.7 ст.16 Статуту, у випадках прямої неможливості скликання засідання Ради Федерації у визначений президентом термін, рішення можуть ухвалюватися із застосуванням засобів відео-, електронного та телефонного зв'язку.

Ці положення закріплюють за президентом Федерації ключову роль у керівництві.

Рішенням президента Федерації хокею України Мазура С.В. «Про скликання засідання Ради Федерації» від 30.09.2025 р. №12/2025 вирішено скликати засідання Ради Федерації 07 жовтня 2025 року о 14:00 у м. Кременчук, вулиця Ігоря Сердюка, 1, у форматі особистої присутності членів Ради Федерації

В той же час, матеріалах справи відсутні докази, що Президент Федерації скликав на 07.10.2025 засідання Ради Федерації в режимі відеоконференції в додатку Zoom, та уповноважував будь-яку

особу головувати на засіданні Ради Федерації замість себе. Докази прямої неможливості скликання засідання Ради Федерації у визначений президентом термін відсутні, а протокол №5/25 від 07.10.2025 не містить причин проведення засідання в режимі відеоконференції в додатку Zoom.

Таким чином спростовуються пояснення третьої особи, що Статут Федерації не наділяє президента Федерації повноваженнями визначати місце та формат проведення засідання Ради Федерації. Згідно описаних вимог Статуту, тільки президент має право офіційно призначити дату, час і місце засідання Ради Федерації.

Третя особа без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача Грищев Ф.І. не надав доказів повідомлення позивача про проведення 07.10.2025 засідання Ради Федерації в режимі відеоконференції в додатку Zoom, що свідчить про необізнаність Президента Федерації як про саме засідання Ради Федерації в додатку Zoom так і про питання які могли б розглядатися на ньому.

В ході судових засідань представником третьої особи без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача не було зазначено хто ж все таки був ініціатором провести 07.10.2025 засідання Ради Федерації в режимі відеоконференції в додатку Zoom, яким чином і хто формував перелік питань винесених на відповідне засідання, як про відповідне засідання дізнався громадянин ОСОБА_2, який не має жодного відношення до Федерації та не є її членом, що вбачається з листа Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» від 23.10.2025 за вих. №397/2/2025.

Третя особа без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача Грищев Ф.І. не обґрунтовує у чому саме полягає необхідність термінового проведення засідання через додаток Zoom. Лист запрошення від 01.10.2025 р. №374/2/2025 виконавчий директор Федерації хокею України Олександр Буткевич направив членам Ради Федерації заздалегідь до засідання, відтак, жодних підстав для термінового проведення засідання Ради Федерації в режимі «онлайн» не було.

ОСОБА_2 надав суду скрін-шоти з додатку Telegram, на яких зафіксовано повідомлення наступного змісту:

- скрін-шот з додатку Telegram «Вадим Солодовник. Я, член Ради, Сисюк Вадим Миколайович, беру участь у засіданні Ради ФХУ 07 жовтня 2025 року о 14:00 за посиланням...»
- скрін-шот з додатку Telegram «Андрей Бушан. Я, член Ради ФХУ, Бушан Андрій, беру участь у засіданні Ради ФХУ 16 вересня 2025 року о 15:00 за посиланням...».
- копію листа А4, на якому міститься текст наступного змісту: «Я, член Ради, Вадим Валерійович Шахрайчук, беру участь у засіданні Ради ФХУ 07 жовтня 2025 року о 14:00 за посиланням...».
- скрін-шот з додатку Telegram «Константин П. ТаратутаЯ, член Ради Федерації хокею України, ОСОБА_7, беру участь у засіданні Ради ФХУ 07 жовтня 2025 року о 14:00 за посиланням...»
- скрін-шот з додатку Telegram «Игорь Анатольевич Киреев Я, член Ради, ОСОБА_8, беру участь у засіданні ФХУ 07 жовтня 2025 року о 14:00. «Игорь Анатольевич Киреев Я, член Ради, Киреев І.А., беру участь у засіданні ФХУ 07 жовтня 2025 року о 14:00 за посиланням...».
- скрін-шот з додатку Telegram «Вадим Солодовник Я, член Ради, ОСОБА_9, беру участь у засіданні Ради ФХУ 07 жовтня 2025 року о 14:00 за посиланням...» Однакові повідомлення ОСОБА_8 та ОСОБА_10 зустрічаються декілька разів на різних скрін-шотах.
- скрін-шот з електронної пошти Олександри Слатвितської з проханням довести її звернення до відома членів Ради Федерації хокею України. У правому куті скрін-шоту напис «today at 10:22», що перекладається як «сьогодні о 10:22».

З наданих ОСОБА_2 додатків визначити дату їх створення, у якому чаті були написані повідомлення, ким були написані дані повідомлення неможливо. Надані ОСОБА_2 скрін-шоти не підтверджують надсилання будь-яких вимог членами Ради Федерації, оскільки ОСОБА_2 не надав копій самих вимог, які би відповідали вимогам офіційного листування, мали дату та підпис, як і не надав доказів їх відправки. ОСОБА_2 неодноразово зазначав, що засідання Ради Федерації було проведено 07.10.2025 о 14:00 в режимі онлайн з використанням програми Zoom та під запис, однак не надав копію даного запису, що створює сумніви у його існуванні та у самому факті проведення засідання Ради Федерації 07.10.2025 о 14:00 в режимі онлайн з використанням програми Zoom.

Велика Палата Верховного Суду у постанові від 21 червня 2023 року у справі № 916/3027/21 (провадження № 12-8гс23) зазначила, що суд може розглядати електронне листування між особами у месенджері (як і будь-яке інше листування) як доказ у справі лише в тому випадку, якщо воно дає можливість суду встановити авторів цього листування та його зміст. Відповідні висновки щодо належності та допустимості таких доказів, а також обсяг обставин, які можливо встановити за їх допомогою, суд робить у кожному конкретному випадку із урахуванням усіх обставин справи за своїм внутрішнім переконанням, і така позиція суду в окремо взятій справі не може розцінюватися як загальний висновок про застосування норм права, наведених у статті 96 ГПК України, у подібних правовідносинах.

Зазначені докази судом оцінюються критично, оскільки третя особа без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача ОСОБА_2 та його представник не повідомили суду інформації щодо джерела походження відповідних копій скрін шотів з додатку Telegram, не надано доказів належності відповідних скрін шотів з додатку Telegram членам Ради Федерації. До того ж, сам ОСОБА_2 згідно листа Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» від 23.10.2025 за вих. №397/2/2025 не є членом Федерації, що в свою чергу ставить під сумнів знаходження у відповідної особи будь яких документів щодо діяльності як самої Федерації так і її органів управління визначених Статутом.

Також не заслуговують на увагу доводи третьої особи, що Президент Федерації самоусунувся (не прийняв участі) в засіданні Ради Федерації та не визначив і не уповноважив особу на головування, і що в такому разі згідно пп. 2 п. 3 ст. 15 та ст. 32 Статуту, повноваження щодо обрання голови засідання ради належить самій Раді Федерації. Зазначені доводи спростовуються наявністю протоколу №6-09/25 від 07.10.2025 засідання Ради Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України», яким підтверджено присутність 4-х членів Федерації, зокрема, ОСОБА_1. Встановлено, що оскільки засідання Ради Федерації немає кворуму, таке засідання вважається як таке, що не відбулося.

Таким чином, суд приходить висновку про порушення порядку скликання та проведення 07.10.2025 засідання Ради Федерації в режимі відеоконференції в додатку Zoom.

Стосовно призначення ОСОБА_2 віце-президентом Федерації

Суд враховує, що згідно пункту 1 статті 19 Статуту, віце-президенти призначаються на посади та звільняються з посад на підставі письмового розпорядження президента Федерації.

В матеріалах справи відсутні письмові розпорядження президента Федерації щодо призначення ОСОБА_2 на посаду віце-президента Федерації. Зазначені повноваження щодо письмового розпорядження президента Федерації щодо призначення віце-президента є виключними правами самого Президента. Статут Федерації не передбачає можливості делегування таких повноважень іншим органам, які зазначені в Статуті.

Суд не приймає до уваги пояснення третьої особи, що у відповідності до п. 1 ст. 14, п. 1 ст. 15 Статуту, у період між Конгресами саме Рада Федерації є керівним органом Федерації, який уповноважений приймати рішення з будь-яких питань діяльності Федерації, в т.ч. віднесених до компетенції Президента Федерації чи будь-якого іншого органу Федерації.

В даному випадку Статут чітко розмежовує та надає президенту *одноосібне* право призначати віце-президентів, що є його персональною компетенцією. Той факт, що Рада Федерації є керівним органом, не означає, що вона може підміняти собою інші органи (та/або посадових осіб) в тих питаннях, де Статут надав цим органам (та/або посадовим особам) виключні права.

Таким чином, суд приходять висновку про недотримання вимог Статуту при призначенні ОСОБА_2 віце-президентом Федерації.

Стосовно припинення повноважень президента Федерації та призначення виконуючого обов'язки Президента Федерації.

Згідно підпункту 1 пункту 5 статті 11 Статуту Федерації хокею України, обрання президента Федерації належить до виключної компетенції Генерального Конгресу Федерації.

Відповідно до пункту 7 статті 18 Статуту, якщо президент припиняє виконання своїх обов'язків або не має змоги їх виконувати, Рада Федерації має право призначити із числа віце-президентів виконувача обов'язків президента Федерації, але тільки на термін, не довший ніж до наступного Генерального Конгресу.

Суд приходять до висновку, що оскільки обрання Президента - це виключна компетенція Конгресу (пп. 1 п. 5 ст. 11 Статуту), то і питання дострокового припинення його повноважень (звільнення/усунення) також належить до виключної компетенції Конгресу.

Пункт 7 статті 18 Статуту передбачає ситуацію, коли президент припиняє повноваження (наприклад, через смерть або неможливість виконання обов'язків по стану здоров'я), в такому випадку, Рада Федерації має право призначити із числа віце-президентів виконувача обов'язків президента Федерації, а не припинити повноваження діючого президента.

Разом з тим, суд зазначає, що у матеріалах справи відсутні рішення Генерального Конгресу Федерації про припинення повноважень президента ОСОБА_1, і докази припинення ОСОБА_1 виконання своїх обов'язків або неможливості їх виконання.

Згідно листа Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» від 23.10.2025 за вих. №397/2/2025, підтверджено, що Президент Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України», ОСОБА_1, як станом на день надання відповіді, так і станом на 07.10.2025 не припиняв виконання своїх обов'язків та не було підстав, щоб він не мав змоги їх виконувати.

Таким чином, суд приходять висновку про недотримання вимог Статуту під час припинення повноважень президента Федерації та призначення виконуючого обов'язки президента Федерації.

Стосовно призначення керівників Відокремлених підрозділів Федерації.

Відповідно п.п. 8 п. 3 статті 15 Статуту, призначення та звільнення з посад голів відокремлених підрозділів Федерації Рада Федерації здійснює за поданням президента Федерації.

Тобто згідно цього положення Статуту, Рада Федерації не може самостійно призначати та припиняти повноваження голів відокремлених підрозділів Федерації.

Таким чином, суд критично ставиться до пояснень третьої особи, що призначення керівників Відокремлених підрозділів Федерації - не віднесено Статутом Федерації до виключної компетенції Конгресу Федерації, тому Рада Федерації, в силу положень п. 1 ст. 15 Статуту Федерації, має повноваження приймати рішення з вказаних питань не зважаючи на будь-яку компетенцію Президента Федерації у вирішенні даних питань.

В матеріалах справи відсутні рішення про звільнення з посад голів відокремлених підрозділів Федерації, які займали ці посади до 07.10.2025.

Судом також не встановлено наявності подання президента Федерації про звільнення діючих голів відокремлених підрозділів та наявності подання президента Федерації про призначення керівниками відокремлених підрозділів членів Федерації, які вказані у оскаржуваному протоколі №5/25 засідання Ради Федерації від 07.10.2025.

Таким чином, суд погоджується з доводами позивача про порушення процедури призначення керівників Відокремлених підрозділів Федерації.

Стосовно звільнення та призначення виконавчого директора.

Згідно пункту 1 статті 21 Статуту виконавчий директор Федерації є посадовою особою оперативного управління, який призначається на посаду та звільняється з посади Радою Федерації за поданням президента Федерації.

За таких обставин, у розумінні пункту 1 статті 21 Статуту звільненню виконавчого директора Федерації повинно передувати подання президента Федерації.

Третя особа надала пояснення, що 16.09.2024 Радою Федерації приймалось рішення про припинення повноважень Буткевича О.В., як виконавчого директора Федерації, оскільки сам Позивач, який на той час був членом Ради Федерації, приймав участь в засіданні Ради Федерації від 16.09.2024 та голосував за рішення про звільнення (припинення повноважень) ОСОБА_5 з 17.09.2024. Зазначеним протоколом призначено Виконавчим директором Федерації хокею України ОСОБА_11 . ОСОБА_1 , будучи Президентом Федерації, не вчинив жодних дій щодо приведення інформації в ЄДР у відповідність до рішення Ради Федерації від 16.09.2024. Таким чином, Мазур С.В., будучи обізнаним з рішенням Ради Федерації від 16.09.2024, своєю свідомою бездіяльністю сприяв тому, що в ЄДР не було внесено зміни щодо припинення повноважень ОСОБА_5 , як виконавчого директора Федерації.

В той же час, листом від 01.12.2025 за вих. №463/2/2025 Всеукраїнська громадська організація «Федерація хокею України» повідомила, що за наявною документацією в офісі Федерації хокею України, інформація щодо звернення ОСОБА_2 чи уповноваженими його представниками до ВГО «Федерація хокею України» з запитом щодо отримання копій протоколу №9/24 від 16 вересня 2024 року та 4/25 від 16 вересня 2025 року відсутня. Станом на 16 вересня 2024 року Президентом ВГО «Федерація хокею України» (код ЄДРПОУ 14282640) був Зубко Георгій Юрійович. Станом на 16 вересня 2024 року будь-яких документів щодо звільнення з посади виконавчого директора Федерації хокею України - Буткевича Олександра Вікторовича не було, обов'язки виконавчого директора виконувались ним безперервно з 13 червня 2023 року і по даний час. Станом на 16 вересня 2024 року подання щодо призначення ОСОБА_12 на посаду виконавчого директора Федерації хокею України не надходило.

Зважаючи на те, що на дату прийняття рішення Радою Федерації 16.09.2024 року чинний президент та той час Зубко Георгій Юрійович не подав до Федерації документів щодо звільнення з посади виконавчого директора Федерації хокею України - Буткевича Олександра Вікторовича, за таких обставин Рада Федерації не дотрималася процедури визначеної пунктом 1 статті 21 Статуту, від так повноваження виконавчого директора Федерації хокею України - Буткевича Олександра Вікторовича не припинялися 16.09.2024 року.

Таким чином, суд критично оцінює доводи в третьої особи без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача про звільнення виконавчий директор Федерації ОСОБА_5 .

Статтею 13 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом.

Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

Згідно норм ст. 74 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог та заперечень.

Відповідно до ст. 76, 77 Господарського процесуального кодексу України належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

У відповідності до статті 79 Господарського процесуального кодексу України, наявність обставини, на яку сторона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, вважається доведеною, якщо докази, надані на підтвердження такої обставини, є більш вірогідними, ніж докази, надані на її спростування. Питання про вірогідність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

Стандарт доказування вірогідності доказів на відміну від достатності доказів, підкреслює необхідність співставлення судом доказів, які надає позивач та відповідач.

Тобто з введенням в дію нового стандарту доказування необхідним є не надати достатньо доказів для підтвердження певної обставини, а надати їх саме ту кількість, яка зможе переважити доводи протилежної сторони судового процесу. Вказане узгоджується з правовою позицією викладеною у постанові Верховного суду у справі № 904/2357/20 від 21.08.2020.

Статтею 86 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

При цьому жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Отже, на підставі повного, всебічного, об'єктивного та безпосереднього дослідження наявних у справі доказів та встановивши усі обставини справи, господарський суд дійшов висновку, що позовні вимоги є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню в повному обсязі.

Надаючи оцінку доводам сторін, суд врахував, що обґрунтованим є рішення, ухвалене на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи (ч. 5 ст. 236 Господарського процесуального кодексу України).

Згідно з п. 3 ч. 4 ст. 238 ГПК України мотивована оцінка кожного аргументу, наведеного учасниками справи, щодо наявності чи відсутності підстав для задоволення позову, крім випадку, якщо аргумент очевидно не відноситься до предмета спору, є явно необґрунтованим або неприйнятним з огляду на законодавство чи усталену судову практику.

У п. 58 рішення Європейського суду з прав людини від 10.02.2010 «Справа «Серявін та інші проти України» (заява №4909/04) зазначено, що у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів

мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча національний суд має певну свободу розсуду щодо вибору аргументів у тій чи іншій справі та прийняття доказів на підтвердження позицій сторін, орган влади зобов'язаний виправдати свої дії, навівши обґрунтування своїх рішень (див. рішення у справі «Суомінен проти Фінляндії», №37801/97, п. 36, від 01.07.2003) Ще одне призначення обґрунтованого рішення полягає в тому, щоб продемонструвати сторонам, що вони були почуті. Крім того, вмотивоване рішення дає стороні можливість оскаржити його та отримати його перегляд вищестоящою інстанцією. Лише за умови винесення обґрунтованого рішення може забезпечуватись публічний контроль здійснення правосуддя (див. рішення у справі «Гірвісаарі проти Фінляндії», № 49684/99, п. 30, від 27.09.2001). У справі "Трофимчук проти України" (№ 4241/03, § 54, ЄСПЛ, 28 жовтня 2010 року) ЄСПЛ також зазначив, що хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, це не може розумітись як вимога детально відповідати на кожен довід.

З огляду на викладене суд вважає, що при розгляді даної справи судом надано вичерпну відповідь на всі істотні питання, що виникають при кваліфікації спірних відносин як у матеріально-правовому, так і у процесуальному сенсах.

Відповідно до статті 129 ГПК України судові витрати по сплаті судового збору покладаються на відповідача у зв'язку із задоволенням позовних вимог.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 232-233, 237-238, 240 ГПК України, суд

ВИРІШИВ:

1. Позов задовольнити.
2. Визнати недійсним та скасувати рішення Ради Федерації Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України», які оформлені Протоколом №5/25 (ідентифікаційний код юридичної особи: 14282640) від 07.10.2025
3. Стягнути з Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» (39600, Полтавська область, м.Кременчук, вул. Театральна, 34, офіс 37, код ЄДРПОУ 14282640) на користь ОСОБА_1 (АДРЕСА_1 , РНОКПП НОМЕР_2) судовий збір у розмірі 2 422,40грн.

Видати наказ з набранням цим рішенням законної сили.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги на рішення, рішення набирає законної сили після прийняття судом апеляційної інстанції судового рішення. Рішення може бути оскаржене протягом двадцяти днів з дня складення повного судового рішення до Східного апеляційного господарського суду.

Повне рішення складено 25.12.2025

Суддя Кльопов І.Г.